

her er en Række af Spørgsmaal, som det er overordentlig vigtigt for Befolkningen at faa taget op til en bred Drøftelse.

Inden jeg afslutter disse Bemærkninger, vilde jeg gerne gøre en Bemærkning angaaende en Episode i det høje Folketing ved dette Lovforslags første Behandling. Det radikale Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Gamborg, tog sig ved den Lejlighed for at optræde som Skolemester og korrekse Landstingets samtlige Ordførere. Hverken Hr. Gamborgs egen Partifælle, der var Ordfører i dette høje Ting, det ærede 8de Medlem for 6te Kreds (Hans Nielsen), eller Venstres Ordfører, den nuværende højtærede Indenrigsminister, som endog var Medlem af Forsikringsraadet, eller det konservative Folkepartis Ordfører, det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Green), som ogsaa har særlige Forudsætninger for at føre Ordet i denne Sag, gik Ram forbi, og det er da kun en Selvfølge, at ogsaa min Ringhed maatte holde for. Jeg tror, at man uden Overdrivelse kan sige, at Hr. Gamborgs Optræden var egnet til at vække nogen Forundring, og hvis det Angreb, han rettede mod de andre ærede Ordførere i dette høje Ting, er lige saa løst underbygget som det Angreb, han rettede mod min Uvidenhed, maa man endnu mere forbavses. Det ærede Medlem Hr. Gamborg fremstillede det, som om jeg skulde have udtalt, at Livsforsikringspolicer ikke gjaldt før 3 Aar efter deres Tegning, og det med disse 3 Aar var da fuldstændigt Opspind, mente han. Ja, men det var rigtignok ogsaa noget ganske andet, jeg bragte de 3 Aar i Forbindelse med. Jeg omtalte det samme Forhold, som jeg lige har nævnt: at der er mange, der tegner Forsikringer, som de opgiver, og at hvis de opgiver deres Forsikringer inden 3 Aar efter Tegningen, faar de ingen af deres Penge tilbage. Jeg gjorde opmærksom paa, at de, der opgiver deres Forsikringer efter at have erlagt faa Rater, kan volde Selskaberne Udgifter, men at de, der beholder deres Forsikringer i længere Tid, men dog ikke i 3 Aar, foranlediger, at der bliver et Overskud for Selskaberne. De 3 Aar, som jeg omtalte, er altsaa paa ingen Maade nogen fri Fantasi, disse 3 Aar hører tværtimod godt nok hjemme i Virkelighedens Verden. Jeg maa derfor tilbagevise det Angreb, det ærede

Medlem Hr. Gamborg har rettet mod mig for Uvidenhed. Det er jo dog ikke Coutume, at man, selv om man ikke i Øjeblikket forstaa, hvad en anden siger, straks raaber „Idiot“ efter vedkommende, og nu, da jeg har gennemlæst, hvad jeg selv ved den nævnte Lejlighed udtalte her i Tinget, fatter jeg aldeles ikke, at Hr. Gamborg ikke har forstaaet Meningen. Jeg tror ikke, at den har været skjult for nogen af dette høje Tings Medlemmer.

De Forsikringer, der paabegyndes, men ikke fuldbyrdes, er i Virkeligheden Reversen af den saa højt priste sejrige Fremgang for Forsikringstanken. Det er den Overpris, Befolkningen betaler. Fra Undersøgelsen i den Kommission, som den højtærede Handelsminister har nedsat til at undersøge visse Forsikringsselskaber, er jo udtrykkelig undtaget de Forsikringsselskaber, som sorterer under Indenrigsministeriet. Jeg vilde finde det meget paa krævet og i Overensstemmelse med de Løfter, der er afgivet af afdøde Indenrigsminister Berg, om den højtærede Indenrigsminister vilde skride til en paa bredt Grundlag anlagt Undersøgelse af Livsforsikringsspørgsmaalet, en Undersøgelse, som ikke blot tager de Spørgsmaal op, jeg her har berørt — der er mange Forsikringsformer, der ikke kommer ind under Tilsynet —, men ogsaa tager Spørgsmaalet op om Statsanstaltens Stilling.

Green: Den ærede foregaaende Taler omtalte en lille Episode fra Behandlingen i Folketinget og undrede sig over, at det paagældende højtærede Medlem af Folketinget, Hr. Gamborg, ikke havde kunnet forstaa en Udtalelse, som det ærede Medlem var fremkommet med, og i den Anledning var faret frem, som han gjorde. Jeg forstaaer meget godt den Forundring, det ærede Medlem udtalte derover, og jeg deler den ganske, saa meget mere som jeg slet ikke synes, det var vanskeligt at forstaa, hvad det ærede Medlem sigtede til med den kortfattede Bemærkning, der var Tale om, og som det ærede Medlem nu nærmere har udviklet. Jeg tror imidlertid, at man maa se det ærede Medlem Hr. Gamborgs Udtalelse i den Henseende noget i Sammenhæng med hele den Rolle, Hr. Gamborg har spillet i denne Sag. Han har jo